

En Cessna Skyhawk fotograferad framför AKMG:s klubblok. Obs flygledartornet i bakgrunden.

Bilder från flygplatsen

Claes Ferm tillbringade sin ungdoms somrar i Torslanda och med en Kodak Instamatic i hand hängde Claes ofta invid flygplatsen.

– Flyget kom tidigt in i mitt liv, säger Claes Ferm, som sommardag bodde i sin mamma Aastas föräldrahem på Gossbydalsvägen.

Och för en teknikintresserad grabb var fältet en "magnet". Så fort han såg eller hörde ett plan gå in för landning hoppade han på cykeln och var framme på några minuter.

– Varje sommar tillbringade jag loven i morfar Harald och mormor Annas hus på Gossbydalsvägen i Kärr vid Hjuviksvägen, säger Claes.

Plötsligt bubblar minnena upp.

– Jag minns den gula Skyridern, den som användes till målboisering.

– BEA:s Comet var häftig. Piloterna ville ju inte landa den på Torslanda vid dåligt väder, då flög man direkt vidare till London. Den hade så lång bromssträcka. Mycket rök och ljud när den landade.

– Fraktkärorna var häftiga att se när de lastades eftersom de svängde hela stjärtpartiet till sidan.

– Och Boeing 727, med sina tre motorer, var speciellt. Mekanikerna gillade de amerikanska planen bättre, eftersom de var mer lättmekade än de engelska. BEA:s Trident 2 var också väldigt udda. Den var så tung att den hade en extra startjetmotor, det vill säga fyra motorer sammanlagt, längst bak med fotogentankar i fenen. Dessutom satt nosstället vid sidan om centrallinjen.

I sjunde himmelen

Borta vid flygfältet kom den nyfikne grabben planen nära och stän-

des bakom stängslet knäppte han upp rulle efter rulle. Nu har han tre fotoalbum fulla med flygplan som Caravelle, Comet, Boeing 727 och DC6 i sin ägo.

En granne på Gossbydalsvägen, Einar Andersson, var logistikansvarig på plattan och tillsammans med honom fick den intresserade unga killen komma in i planen och bland annat plåtade han cockpiten i en Caravelle.

– Jag var ju i sjunde himmelen när jag kom ombord tillsammans med Einar, påpekar Claes.

En del dramatik

Även om ingen någonsin dog i flygrelaterade händelser så förekom naturligtvis en del dramatik på Torslanda-fältet. Ett sådant tillfälle råkade den unge fotografen rentav förevisa.

– En Caravelle fick punktering på alla hjulen och blev stående på landningsbanan just som en Metropolitan kom och gick in för landning över Caravelle. Då blev det ju en hel del pådrag, minns han.

Med detta brinnande flygintresse borde pilotyrket ligga nära tillhands men den yrkeskarriären förblev bara en pojkdrom. I stället blev det studier på Chalmers till civilingenjör mellan åren 1980 till 1985. Därefter följde arbete för AGA Cryo, som i sin förlängning ledde till utlandstjänst i Holland.

– År 1990 sa chefen att de startat en verksamhet i Amsterdam och jag flyttade dit som platschef. Där träffade jag för övrigt min blivande fru, Judith, och blev kvar i sju år.

När verksamheten i Amsterdam avvecklades följde några år i Göteborg och Skellefteå. Men med nya arbetsuppgifter ansåg Claes att han borde sitta mer centralt placerad i

Europa och så blev det. År 2000 gick flyttlasset till Maastricht i Holland. Med tiden startade han eget och köpte en verkstad i Liege i Belgien. Nu driver han ett företag som reparerar och gör service på cryotankar* för flytande argon, kväve och syre till industri och sjukvård.

I dag har han kvar familjens gamla sommarstuga i Kämpersvik, den som pappa arkitekten Harald ritade och byggde i norra Bohuslän. Och trots alla år i utlandet säger han skämtsamt till avslutning på bred dialekt:

– Klart ja känner mä såm ena väskötte!

CONNY ÅQUIST

* cryo- är ett grekiskt prefix som betyder kall.

Linjeflygs Convair Metropolitan landar över en Caravelle från SAS år 1971.

Douglas DC 9.

Ett plan från SAS tankas.

Denna H.S. Trident Two från BEA var ovanlig på så sätt att den hade tre huvudmotorer, en startjetmotor och en APU, Auxiliary Power Unit. Dessutom satt nosstället inte i centrum.

Ett plan från SAS tankas.